

**МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ІНВАЛІДІВ
«ІНСТИТУТ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ІМ. І. МАЛИНОВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА

ВИПУСК II

КИЇВ – 2016

Рекомендовано до друку на підставі протоколу Вченої ради Навчально-наукового Інституту права ім. І. Малиновського Національного університету «Острозька академія» №10 від 24 березня 2016 р., а також протоколу засідання Науково-експертної ради Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Інститут реабілітації та соціальних технологій» №1/01-16 від 27.02.2016 р.

Актуальні проблеми соціального права: Науково-практичний посібник містить статті (тези доповідей) учасників всеукраїнських соціальних заходів організованих та проведених всеукраїнською громадською організацією інвалідів «Інститут реабілітації та соціальних технологій» за підтримки Уповноваженого Президента України з прав дитини, Міністерства соціальної політики України, Фонду соціального захисту інвалідів України, провідних органів державної влади, інститутів громадянського суспільства, провідних навчальних закладів протягом 2015 року: всеукраїнський (національний) круглий стіл на тему: «Моніторинг дотримання прав інвалідів у контексті Конвенції ООН про права інвалідів» (06-07.06, м. Івано-Франківськ, 27-28.06., м. Острог (Рівненська область); «Право на освіту дітей з вадами: національний та міжнародний досвід» (05-06.09., м. Луцьк); всеукраїнська (національна) конференція на тему: «Удосконалення законодавства про права інвалідів у контексті Конвенції ООН про права інвалідів» (27-28.07., м. Славута (Хмельницька область), 19-20.09., м. Острог (Рівненська область); всеукраїнський (національний) круглий стіл на тему: «Проблеми цивільного процесу у контексті прав людей з інвалідністю (06.10., м. Київ); всеукраїнський (національний) круглий стіл на тему: «Право на освіту дітей з інвалідністю: проблеми та перспективи» (09.10., 10.12., м. Київ). До посібника додаються «Права осіб з інвалідністю в Україні».

Актуальні проблеми соціального права. Випуск II : Науково-практичний посібник [Збірник статей учасників всеукраїнських соціальних програм (заходів) ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій» у 2015 р.] / За загальною редакцією М. І. Іншина, В. Л. Костюка, В. П. Мельника. – К. : ПВГОІ «ІР СТ Україна», 2016. – 220 с.

Розраховано для громадських активістів, волонтерів, студентів, викладачів, аспірантів, науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, молодих вчених, практичних працівників соціальних служб, роботодавців, працівників, осіб з інвалідністю, читачів, які цікавляться проблемами соціального права.

Статті (тези доповідей) друкуються мовою оригіналу. Відповідальність за точність поданих фактів, цитат несуть автори та їх наукові керівники.

Наукова та редакційна ради посібника не завжди поділяють позицію авторів.

НАУКОВА РАДА ВИПУСКУ:

Іншин М. І., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, ВГО «Майбутнє країни», ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій», (голова);

Заєць А. П., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Пасічник І. Д., доктор психологічних наук, професор, академік, Національний університет «Острозька академія»;

Попелюшко В. О., доктор юридичних наук, професор, Навчально-науковий Інститут права ім. І. Малиновського Національного університету «Острозька академія»;

Хуторян Н. М., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України;

Прилипка С. М., доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, Національна академія правових наук України;

Борденюк В. І., доктор юридичних наук, професор, Апарат Верховної Ради України;

Мацюк А. Р., доктор юридичних наук, професор, ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Кучинська О. П., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Венедітков В. С., доктор юридичних наук, професор, УАФТП;

Чанишева Г. І., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, Національний університет «Одеська юридична академія»;

Чечетова Н. Ф., доктор економічних наук, професор, Апарат Верховної Ради України;

Лякішева А. В., доктор педагогічних наук, професор, Педагогічний інститут СНУ імені Лесі Українки;

Ярошенко О. М., доктор юридичних наук, професор, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого;

Андріїв В. М., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Андрєєв Д. В., доктор юридичних наук, професор, Інститут інтелектуальної власності в м. Києві Національного університету «Одеська юридична академія»;

Безугла Я. І., кандидат юридичних наук, професор;

Вавженчук С. Я., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Венедітков С. В., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Вишновецька С. В., доктор юридичних наук, професор, Національний авіаційний університет;

Гришина Ю. М., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Журавльов Д. В., доктор юридичних наук, професор, Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників юстиції Міністерства юстиції України;

Лубська М. В., доктор філософських наук, професор, Апарат Верховної Ради України;

Лукаш С. С., доктор юридичних наук, професор, Харківський національний університет внутрішніх справ;

Мельник К. Ю., доктор юридичних наук, професор, Харківський національний університет внутрішніх справ;

Обушенко О. М., доктор юридичних наук, професор, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ;

Процевський О. І., доктор юридичних наук, професор, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди;

Процевський В. О., доктор юридичних наук, професор, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди;

Мельничук Н. О., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Тимченко С. М., доктор історичних наук, кандидат юридичних наук, професор, Київський інститут Національного університету «Одеська юридична академія»;

Пилипенко П. Д., доктор юридичних наук, професор, Львівський національний університет ім. Івана Франка;

Синчук С. М., доктор юридичних наук, професор, Львівський національний університет ім. Івана Франка;

Щербина В. І., доктор юридичних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Кузава І. Б., доктор педагогічних наук, професор, Педагогічний інститут СНУ імені Лесі Українки;

Костюк В. Л., доктор юридичних наук, доцент, Апарат Верховної Ради України;

Вітик І. Р., кандидат юридичних наук, Верховна Рада України;

Гетьманцева Н. Д., кандидат юридичних наук, доцент, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича.

РЕДАКЦІЙНА РАДА ВИПУСКУ:

Мельник В. П., кандидат юридичних наук, ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»(голова);

Сіроха Д. І., кандидат юридичних наук, доцент, ВГО «Майбутнє країни» (заступник голови);

Бонтлаб В. В., кандидат юридичних наук, ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій (заступник голови);

Азаров Д. С., кандидат юридичних наук, доцент, факультет правничих наук НаУКМА;

Ханик-Посполітак Р. Ю., кандидат юридичних наук, доцент, факультет правничих наук НаУКМА;

Сенчак І. І., кандидат юридичних наук, доцент, Навчально-науковий Інститут права ім. І. Малиновського Національного університету «Острозька академія»;

Мокрецький Я. Й., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Валецька О. В., кандидат юридичних наук, доцент, ЧДУ імені Петра Могили;

Герасимчук О. П., кандидат юридичних наук, доцент, Навчально-науковий Інститут права ім. І. Малиновського Національного університету «Острозька Академія»;

Матійко М. В., кандидат юридичних наук, Київський коледж Національного університету «Одеська юридична академія»;

Самолук В. В., кандидат юридичних наук, Навчально-науковий Інститут права ім. І. Малиновського Національного університету «Острозька академія»;

Хімчук Н. І., кандидат юридичних наук, ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Костюк Л. О., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Панасюк С. В., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Цимбал Л. Я., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Чалчинський І. А., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Чалчинський В. І., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій»;

Яцкевич І. І., ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій».

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ РАДИ:

Алієв Д.А., Абашев Р.Р., Александрова І.П., Андрійків М.П., Андрійків Ю.М., Андрійків Я.М., Артемович О.В., Апальков Ю.А., Бокарев О.Д., Бровкіна І.Д., Вітвицький В.М., Вітик Л.Д., Демчук С.В., Глей В.І., Грицай Ю.В., Грицаненко О.О., Гумега М.М., Жила В.В., Забіра О.А., Зінчук Д.О., Кайсаров Є.М., Качан Т.В., Кірієнко А.В., Клименко А.А., Козаченко М.С., Конченко В.С., Конченко М.С., Костенко С.В., Костюк А.А., Костюк А.В., Костюк Ю.В., Кудрицька О.Я., Машкін І.М., Мачкалян Г.В., Мельник О.Я., Мельник П.В., Михалюк Н.Ю., Мокрицька Т.В., Останін М.І., Панасюк С.В., Петренко В.В., Плахотін Д.С., Попенко В.М., Рожко Н.М., Романчук М.П., Руда С.В., Салівон Т.В., Самойленко А.В., Слепцов В.А., Сисоєва Г.Ю., Слободянюк С.Б., Судзіловський Г.В., Сьомова О.М., Тереняк М.Б., Шевченко В.В., Шевченко І.І., Цимбал Л.Я., Чалчинський В.І., Чалчинський І.А., Яцкевич І.І. та інші.

Друкується в авторській редакції.

ЗМІСТ

Передмова	9
Вступ	11
РОЗДІЛ І. СОЦІАЛЬНА, ПРАВОВА ДЕРЖАВА ТА ПРАВА ЛЮДИНИ.....	13
Іншин М.І., Сіроха Д.І. Соціальний захист в Україні: сутність, проблеми та перспективи	13
Чанишева Г.І. Правове регулювання форм соціального діалогу у сфері праці	16
Вавженчук С.Я. Нормативно-правова дефініція «працівник»: компаративістський нарис	21
Гудзинський С.О., Костюк В.Л. Законодавче забезпечення публічних закупівель в умовах соціальної та правової держави: новації та перспективи	24
Кучинська О.П. Імплементация міжнародних стандартів в галузі прав людини у вітчизняне кримінальне процесуальне законодавство	27
Мельник К.Ю. Деякі проблеми законодавчої регламентації одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті) чи втрати працездатності поліцейського	29
Синчук С.М. Щодо проблеми нормативного та договірної визначення соціального ризику за правом соціального забезпечення	31
Тимченко С.М. Принцип верховенства права в умовах соціальної держави	34
Чечетова Н.Ф., Пархоменко Н.М. Соціальна складова регіональних інтеграційних процесів	36
Гетьманцева Н.Д. Щодо забезпечення права працівників на захист державою	38
Обушенко Н.М. Всебічне вдосконалення механізму реалізації права як запорука розбудови демократичної, правової та соціальної держави	41
Чулінда Л.І. Соціальні права людини	44
Черноус С.М. Проблеми правового забезпечення окремих видів спеціальних перерв	48
Валецька О.В. Соціально-трудові пільги в Україні: питання правового регулювання	51
Сіньова Л.М. Політична функція права соціального забезпечення: теоретичні аспекти	53
Бонтлаб В.В. Інституційні новації права на судовий захист у контексті новітньої судово-правової реформи	55
Лєжнєва Т.М. Деякі проблеми підстав призначення та виплати одноразової грошової допомоги в разі загибелі (смерті) чи втрати працездатності поліцейського	57
Вітик І.Р. До питання реформування Служби Безпеки України як чинника гарантування прав та свобод людини	60
Черноп'ятов С.В. Деякі питання гендерного квотування в трудовому праві	63
Яцкевич І.І. Трудовий договір як форма реалізації та гарантування права на працю	66
Аксютіна А.В. Споживачі продюсерських послуг	70
Юзько Т.М. Право на освіту як передумова права на працю	72
Костюк Л.О. Майнова та матеріальна відповідальність: законодавче регулювання, проблеми, співвідношення	75
Мельник О.Я. До визначення поняття «міжнародний договір» у праві соціального забезпечення	78
Римар Б.А. Особливості сезонної роботи в Україні	81

РОЗДІЛ II. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	84
Вишновецька С.В. Правові проблеми працевлаштування інвалідів.....	84
Костюк В.Л. Кодифікація трудового законодавства у контексті прав осіб з інвалідністю: проблеми, новачі та перспективи.....	87
Сенчак І.І., Безейко С.І., Чутка А.Ю. Право інвалідів на працю та гарантії його реалізації в умовах ринкової економіки.....	93
Кучма О.Л. Соціальне забезпечення інваліда: проблеми правотворчості	97
Мельник В.П. Нормотворча діяльність у контексті розвитку законодавства про права осіб з інвалідністю	99
Медвідь А.О. Бездомні особи-інваліди як об'єкт соціального захисту в Україні	102
Дзюба І.В. Житлові права дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування: проблемні питання	105
Бориченко К.В. Соціальне обслуговування сімей з дітьми-інвалідами.....	108
Наньєва М.І. Особливості укладення трудового договору з особами з обмеженими фізичними можливостями	111
Худякова О.В. Фізичні кондиції та стан здоров'я як умови прийняття на службу до поліції	116
 РОЗДІЛ III. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ТА ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	 118
Лубська М.В. Питання інклюзивної освіти у контексті реформування освітнього законодавства в Україні	118
Лякішева А.В., Гринюк Л.К. Центральні фактори управління та регуляції суб'єктом власної поведінки	122
Третякова В.Г. Про необхідність формування міжнародно-правової системи попередження та припинення проведення масових експериментів над людством, небезпечних для життєдіяльності суспільства.....	125
Кідіна Н.В. Про деякі фактори, що стримують інтеграцію у суспільство неповнолітніх, які знаходяться в конфлікті із законом	127
Цимбал Л.Я. Право на освіту дітей з інвалідністю у системі середньої освіти: проблеми, законодавче регулювання та перспективи	130
Демчук С.В. Соціалізація дітей з вадами зору в умовах загальноосвітнього навчального закладу	135
Сьомова О.М. Індивідуальна навчальна програма дитини з особливими освітніми потребами	139
Бондарчук М.Т. Проблемні питання соціального права дітей з особливими освітніми потребами, внаслідок порушень психофізичного розвитку.....	142
Марченко Э.В., Зинчук Л.В. Инклюзивное образование: проблемы и перспективы	145
Шиденко О.В. Соціальний захист дітей-інвалідів в Україні: проблеми освітньої реабілітації	149
 РОЗДІЛ IV. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ: ПОГЛЯД МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ.....	 151
Артемович О.В. Питання робочого часу за проектом Трудового кодексу: проблеми та перспективи	151
Сисоєва Г.Ю. Трудові права неповнолітніх працівників за проектом Трудового кодексу	153
Костюк А.В. Міжнародні акти та регулювання прав людей з особливими потребами	156

Джемесюк О.В. Актуальні проблеми соціального діалогу та досвід зарубіжних країн: стан та проблеми	159
Голод О. О. Зловживання роботодавцем трудовим правом під час проведення стажування	162
Мельник П.В. Аналіз можливих законодавчих змін у правовому регулюванні інституту колективного договору в Україні	165
Сокол О.В. Оцінка персоналу: стан та перспективи.....	170
Вітик Ю.І. До вирішення політичної ситуації в Україні.....	174
Костюк Ю.В. Закон як джерело права в у мовах соціальної держави: проблеми та перспективи	176
Костюк В.Л., Мельник В.П. Права осіб з інвалідністю в Україні: витяги із основних законодавчих актів	179
Постать у юридичній науці	218

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОГО КВОТУВАННЯ В ТРУДОВОМУ ПРАВІ

Окремим засобом вирішення проблеми гендерної пропорційності в сфері трудових відносин в літературі називають встановлення квот [1, с. 41; 2, с. 185–186; 3, с. 122]. Подекуди пропонується квота сягає 40%. Так, А. О. Бабенко пропонує закріпити відсоток робочих місць на підприємстві, в установі, організації, які мають бути заповнені особами однієї статі (не менше 40 %) [4, с. 6, 116–117]. Подібні пропозиції викликають низку запитань, по яких мають бути знайдені вирішення, перш ніж запроваджувати гендерне квотування.

Окремим питанням є співрозмірність гендерних квот з іншими квотами зайнятості, що вже існують в нашому законодавстві. Наприклад, для цілої низки категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, серед яких діти-сироти, одинокі батьки, випускники навчальних закладів, особи передпенсійного віку, квота встановлена на рівні 5% (для всіх категорій разом), і лише для підприємств, установ та організацій з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб (ст. 14 Закону України «Про зайнятість населення» [5]). Для такої вразливої і чисельної категорії населення як інваліди встановлено квоту на рівні 4% (для підприємств, установ та організацій з чисельністю штатних працівників понад 25 осіб), 1 робочого місця (для підприємств, установ та організацій з чисельністю штатних працівників від 8 до 25 осіб) (ч. 1 ст. 19 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» [6]). За інформацією Державної служби зайнятості України, за даними 9 місяців 2015 року рівень зайнятості серед чоловіків складає 62,5 %, серед жінок – 51,9 % [7]. Ці показники є відносно стабільними: в 2014 році рівень зайнятості чоловіків і жінок складав відповідно 61,8% і 51,9% (серед населення у віці 15-70 років) та 67,8% і 61,1% (серед населення працездатного віку) [8]. При цьому рівень безробіття у тому ж 2014 році був більшим щодо чоловіків: 10,8% проти 7,5% щодо жінок (серед населення у віці 15-70 років) та 11,2% проти 8,0% (серед працездатного населення) [9]. Станом на січень 2016 року кількість зареєстрованих безробітних за статтю в абсолютному вираженні складає 279,1 тис. жінок та 229,5 тис. чоловіків [10]. В той же час лише осіб з інвалідністю, які не досягли пенсійного віку, серед зареєстрованих безробітних у 2015 році було 46 105 осіб [11]. Навіть виходячи із вказаного, можна зробити висновок, що квоти для жінок, обчислювані десятками відсотків, є неспіврозмірними з іншими квотами зайнятості, що вже існують в українському законодавстві.

Виникає питання щодо дії цієї норми-квоти у часі: чи вона стосуватиметься всіх існуючих трудових правовідносин (тобто, вимагатиме приведення штатів підприємств, установ, організацій у відповідність із квотою протягом певного визначеного часу), чи вона стосуватиметься трудових правовідносин, які виникатимуть після набрання нею чинності (тобто, вимагатиме, щоб кожний новий трудовий договір наближав статевий склад трудового колективу до стану, що відповідає квоті). В першому випадку постане необхідність або розширення штатів, або звільнення частини працівників. Єдиною правовою підставою, яка могла б бути застосованою в цьому випадку, є підстава, передбачена п. 1 ч. 1 ст. 40 КЗпП України – «зміни в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації, банкрутства або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників». Для реалізації другого варіанту наразі відсутні правові засоби. Більше того – відмова особі певної статі у прийнятті на роботу з тієї причини, що прийняття її на роботи віддалить статевий склад тру-

дового колективу від стану, що відповідає квоті, прямо суперечитиме антидискримінаційним нормам ст. 2-1, ч. 2 ст. 22 КЗпП України.

Також невизначеним є питання про «рівень», на якому застосовуються квоти: 1) на рівні всього підприємства, установи, організації; 2) на рівні відокремлених підрозділів; 3) на рівні підрозділів; 4) на рівні однакових або суміжних професій (посад) тощо.

Очевидно, що реалізація такої квоти може бути зловмисно використана: роботодавцями – для розірвання трудового договору із небажаними працівниками; посадовими особами роботодавця, наділеними повноваженнями вирішувати питання прийняття на роботу і звільнення – для отримання корупційних вигод. В тих же випадках, коли дотримання гендерних квот буде небажаним або неможливим з тих чи інших причин, можна очікувати на тінізацію зайнятості, використання праці фізичних осіб без оформлення трудових відносин, розповсюдження фіктивної зайнятості. Якщо спробувати впровадити суттєві гендерні квоти, цілі галузі суспільного виробництва (деякі сфери освіти, медицини, транспорт тощо) можуть відчувати нестачу кадрів «потрібної» статі. Адже гендерна диспропорція на ринку праці є закономірним продовженням гендерної диспропорції у сфері професійно-технічної освіти та вищої освіти.

Ще одним важливим питанням є власне існування проблеми, яку намагаються вирішити розглядуваними новаціями. Не викликає сумніву, що в окремих сферах, галузях спостерігається значна гендерна диспропорція зайнятості, однак це ще не означає, що така диспропорція викликана дискримінаційними факторами. Переважання осіб тієї чи іншої статі у певних сферах, на певних посадах тощо, як правило, зумовлені такими основними причинами (а ще частіше – їх поєднанням): 1) особливостями характеру та умов праці; 2) економічними причинами; 3) соціально-культурними причинами.

Наприклад, різке переважання жінок у складі трудових колективів закладів початкової та середньої освіти аж ніяк не пов'язане із дискримінаційними мотивами. Навпаки, педагогічна спільнота, як правило, схвально ставиться до чоловіків, які обрали для себе цей вид діяльності. Зумовлена ж така диспропорція передусім економічними та соціально-культурними факторами. Рівень оплати праці працівників початкової та середньої освіти є досить низьким; а необхідна для професійної діяльності в сфері початкової та середньої освіти вища педагогічна освіта, згідно із поширеним ще з радянських часів стереотипом, є непрестижною та непривабливою. Тому зайнятість у цій сфері мало приваблива для чоловіків, яким в силу соціально-культурних особливостей українського суспільства приписується роль годувальника.

Також слід відзначити неоднозначне сприйняття заходів т.зв. «позитивної дискримінації» стосовно жінок, до яких відноситься і квотування, у законодавстві та судовій практиці ЄС [12, с. 17–20]. Неоднозначну оцінку отримує і історичний досвід гендерного квотування [13, с. 143]. Висловлюється думка, що гендерне квотування замість досягнення рівності навпаки підкреслює патерналістське ставлення до жінки як до нерівного суб'єкта, який потребує встановлення протекціоністських прав [13, с. 143]. Як зазначає М. Баскакова, «історія показує, що в переважній більшості випадків застосування заходів позитивної дискримінації якої-небудь соціально-демографічної групи, зрештою, призводить лише до посилення дискримінаційних практик по відношенню до цієї групи (іноді в прямій, але частіше в прихованій або непрямій формі) [14, с. 46].

Висновки. Гендерне квотування в трудовому праві видається невиправданим або принаймні передчасним, а озвучувані в літературі розміри квот на рівні кількох десятків відсотків – явно надмірними. Впровадженню гендерного квотування в будь-якому разі має передувати детальне соціально-економічне обґрунтування; а відповідне правове регулювання має включати не лише норми, які встановлюють відповідну квоту, але і норми, які б регулювали та конкретизували процес реалізації гендерної квоти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Венедиктова В. М. Гендерна політика держави в контексті кодифікації трудового законодавства / В. М. Венедиктова // Кодифікація трудового законодавства України: стан та перспективи : Матер. наук.-практ. конф. / За заг. ред. В.С. Венедиктова. – Харків, 2004. – С. 40–43.
2. Мовчан А. О. Утиск прав при прийнятті на роботу: національне законодавство та міжнародний досвід / А. О. Мовчан // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 1. – С. 177–187.
3. Коленда Н. В. Проблеми забезпечення гендерної рівності на ринку праці України / Н. В. Коленда, О. В. Саць // Економічні науки. Сер. : Економіка та менеджмент. – 2011. – Вип. 8. – С. 110–123.
4. Бабенко А. О. Юридичні гарантії укладення, зміни та розірвання трудового договору : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / А. О. Бабенко. – Х., 2015. – 192 с.
5. Про зайнятість населення : Закон України від 05.07.2012 № 5067-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 24. – ст. 243.
6. Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні : Закон України від 21.03.1991 № 875-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 21. – ст. 252.
7. Ситуація на ринку праці та діяльність Державної служби зайнятості. Основні тенденції на ринку праці : Аналітична записка / Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dcz.gov.ua/statdatacatalog/document?id=350794>
8. Економічна активність населення за статтю та місцем проживання у 2014 році / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2014/rp/eans/eans_u/eans_2014_u.htm
9. Рівень безробіття населення (за методологією МОП) за статтю, віковими групами та місцем проживання у 2014 році / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2014/rp/eans/eans_u/rbrn_rik14_u.htm
10. Кількість зареєстрованих безробітних за статтю та місцем проживання у 2016 році / Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/rp/sz_br/sz_br_u/kzbr_m_u2016.htm
11. Сприяння зайнятості особам, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню / Державна служба зайнятості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dcz.gov.ua/statdatacatalog/document?id=350697>
12. Рівність за ознакою статі в економічній сфері: зобов'язання України перед ЄС (ключові Директиви ЄС щодо забезпечення гендерного балансу на ринку праці та в професійній діяльності, їх розвиток у практиці Суду Справедливості) / Упорядник О. О. Уварова – Х., 2015. – 150 с.
13. Бондаренко Н. О. Розвиток прав жінок в УРСР: національний та міжнародний аспекти (1917 – 1991 рр.) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Н. О. Бондаренко. – Х., 2004. – 235 с.
14. Социально-трудовые права женщин в России / Под ред. И. М. Козиной. – М., 2012. – 268 с.